

1896-11-27

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er forsynet med dato, måned og ugedag, men ikke med årstal. I 1895 og 1896 brugte Alhed Warberg og Johannes Larsen stadig "De" i tiltalen af hinanden, mens de i 1897 sagde "Du". 27. november var en fredag i 1896.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

I P Jacobsen

Johanne Christine Larsen

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Warberg og hendes søster, Johanne, har været ude at køre i kulden. Alhed glæder sig over, hvor sjovt hun og Johannes Larsen har det sammen og ser frem til deres videre liv sammen.

TRANSSKRIFTION

Torsdag

Kære Las!

Undskyld, hvis jeg stiller en skrækkelig Skrift op, men mine Hænder ere ganske stive af Kulde. Jeg er lige kommen hjem fra en Køretur; Johanne og jeg have været paa Østergaard med Dara. Det var et henrivende Vejr, navnlig Hjemturen var bedaarende, let Frostvejr og stjerneklart. Og Dara var i glimrende Humør, den sprang og galoperede, saa det var en Fornøjelse, jeg behøvede aldeles ikke at citere I.P. Jacobsen for den. – Tak for Deres Brev, – saa De mener det var mig, der skulde skrive først denne Gang, nej Tak, det var rigtignok Dem, der skyldte mig Brev – jeg havde skreven sidst – Her blev en lang Pause, da jeg kom til at spekulere paa de 10 Bud, og tænk Dem, jeg opdager, at jeg aldeles ikke kan huske dem, hverken d. 2det, det 8ende eller det 10ende og heller ikke hvilket der hedder: "Du skal ikke lyve". Det var det, jeg vilde citere for Dem og dermed opdagede jeg, at jeg aldeles har glemt dem det er rasende flovt. – – Selv Tak for sidst, og kom snart igen! Det er forfærdelig morsomt, naar De er her, og her bliver saa tomt, naar de er rejst. – Jeg gad vide om vi altid bliver ved at more os ligesaa godt i hinandens Selskab, som vi gør nu. Hvad tror De? Jeg tror nu nok, at jeg gør det; i det hele taget imødeser jeg for mit eget Vedkommende Fremtiden med den største Tryghed og Glæde, men jeg er mere bange for Dem og ved nok De ikke er enig med mig, naar jeg siger, at de bliver ked af, naar De lærer mig rigtig at kende, men jeg kan ikke lade være at sige det af og til alligevel, jeg maa dog advare Dem, mens der er Tid. – – Saa nu ringede det til Spisetid, og bagefter skulde vi læse i den store engelske Bog, den er morsom. Farvel saa længe.

Næste Dag: – Det er bidende koldt i Dag, det sneede en lille Smule i Morges, Dis sad inde ved Klaveret og spillede med Johanne, da hun fik Meddelelsen, og blev knistrende vred, da hun ikke maatte løbe ud, hun paastaar forgæves, at de altid havde haft Lov at gaa ud naar den første Sne faldt. – Jeg er i dag begyndt at staa tidlig op, d.v.s. at være ude Kl. 7 ½ præsis, det har ellers slentret lidt af i den senere Tid. Det er modbydeligt at staa op om Morgen, men man maa jo se at overvinde nogle af sine onde Tilbøjeligheder. – Vil De hilse Uglen fra Mor og sige, at hun var ked

af, at hun ikke fik hende at se, det var ikke rigtig gaaet op for hende, at hun var der. Hun bebrejdede mig det, men jeg var saa opfyldt af Afskedens Smerte, at jeg ikke tænkte paa det.

Nu maa jeg ogsaa tage afsked, men den er ikke saa smertelig, mine Hænder fryser fælt ogsaa i Dag, jeg kunde passende skrive bedende under "med valne Hænder", ligesom Lundbye skriver et Sted, men rigtignok under et mere nydeligt Værk – det er vist et skrækkelig kedeligt Brev. Men Meningen er glimrende.

De kærligste Hilsner fra
Deres Alhed

Erikshaab Fredag 27/Nov.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1896?

Tarbovej

maa jo se at oversende nogle
af disse nogle Tilføjeligheder.
— Det de andre Bøger fra Mon
og lige at linn var Red af, at linn
ikke fin kunde at se det var
ikke rigt gaad og far linn
at linn var der. Han bebrø
dele mig det, men j. var ikke
appelt var Appeltich Puente,
at j. ikke kunde pas det.

Ma maa j. ogsaa have Afkod
men den er ikke saa sikker
vi, linn Hænder peger pelt og
kja: Da j. kunde parkendel
skrive linnede under men
valne Hænder. Linnede linnede
skriver et det, men rigt uall
under et mere uddelt det
der er vist et uddelt det
men. Men linnede er
glimrende linnede
De Karl: de Filauer fra
Deres Blev

Dokument Fredag d. 24/Nov

Kære kær!
Linnede linnede linnede linnede
skrift og, linnede linnede er
ganske linnede af linnede. j. er linnede
linnede linnede fra linnede linnede.
Linnede linnede j. have linnede paa
linnede gaad linnede linnede. Det var
et linnede linnede linnede linnede linnede
linnede var linnede linnede linnede linnede
linnede og linnede linnede. Og linnede
linnede linnede linnede linnede linnede
linnede og linnede linnede linnede linnede
linnede linnede linnede linnede linnede linnede
de linnede linnede linnede linnede linnede
linnede linnede linnede linnede linnede linnede
linnede linnede linnede linnede linnede linnede
det var linnede linnede linnede linnede

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

